

O Boží moudrosti

Hošťálková 08.01.2017

Písně: EZ 442, 379, 452, 510, 672

Čtení z písma: Mt 11, 25-27, 2 Kor 12, 9 - 10

Bratři a sestry,

před vánoci jsem přemýšlel o Boží moudrosti, o tom jak se liší od naší lidské a také o tom, co z toho vyplývá pro nás tady a teď. Co je to vlastně moudrost? Lidská moudrost obsahuje praktické porozumění okolnímu světu a lidem, z něhož vyplývá jistota v jednání a rozhodování. Boží moudrost je jiná. Nemí omezena naším lidským porozuměním. Nemá hranice a je vždy propojena s láskou. Ne nadarmo je v knize Izajáš napsáno:

„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův. (Iz 55,8)

Například dle lidské moudrosti nedává vánoční zvěst o Kristově narození smysl. Proč se musel náš Pán narodit jako bezbranné dítě? A proč v chudé rodině? Proč nemohl vstoupit na tento svět dospělý, vybavený nadpřirozenými schopnostmi. Když už se musel narodit jako obyčejný člověk, proč to nebylo u nějakých bohatých a vlivných rodičů. Bůh to ve své moudrosti určil jinak. Pán Ježíš byl na začátku svého pozemského života docela obyčejným bezbranným miminkem, naprosto závislým na péči svých rodičů a spolu se svými rodiči závislým na svém nebeském Otci. Tušíme proč? Pokud by nebyl jedním z nás a nezakusil všechna pokušení jako my, jak by mohl mít soucit s našimi slabostmi? (Žd 4, 15). Jak by nám mohl dokonale porozumět? Jak bychom ho mohli přijmout do svých životů? Boží moudrost se v poselství Vánoc prolíná s nesmírnou láskou k nám lidem.

Pojďme v našem přemýšlení o Boží moudrosti dál a přesuňme se na samotný závěr Kristova života zde na zemi. Ke kříži. Další věc, která je z pohledu lidské moudrosti naprosto nesmyslná. Poprava krále, chápaná normálním „selským rozumem“ znamená jeho úplnou prohru a spolu s ní také zánik samotného království. Proč tedy Bůh nechal trpět svého jediného syna při jednom z nejhorších způsobů poprav, který kdy lidé dokázali vymyslet? Je přece všemohoucí! Podíváme-li se ale na stejnou událost pohledem z Ducha, bude se nám jevit odlišně. Nešlo o prohru, ale šlo o největší vítězství v historii. Toto vítězství nepřineslo pomíjivé a omezené lidské království, ale záchranu pro všechny, kteří vyznají svými ústy Ježíše jako Pána a uvěří ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých. (Řím 10, 9). Slovy Bible:

Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí. Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé. (1 Kor 1, 21 – 25).

Dnešní věřící se od zmíněných Řeků a Židů příliš neliší. Někdo očekává zázraky, atraktivní duchovní obřady a hluboké duchovní zážitky, jiný očekává moudré a do všech detailů vypracované učení. Cesta k záchraně a k naplnění Boží vůle ale nevede skrze žádnou z těchto věcí. Vede skrze Kristův kříž. Pán Ježíš se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením. (1 Kor 1,30) Zkusme jednoduchý myšlenkový experiment. Zkusme odebrat z našich křesťanských životů Kristův kříž. Co pak zbude? Duchovní obřady a zážitky ztratí smysl, učení se stane prázdnou teorií.

Jen díky Kristovu kříži je možné naše znovuzrození. A to je další projev Boží moudrosti a moci, který je normálním lidským rozumem obtížně přijatelný. V jedné písničce zpíváme „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království. (J 3, 3) Máme zaslíbeno, že pokud Pánu Bohu otevřeme svůj život, On nám dá nové srdce a vloží do nás nového ducha. (Ezech 36, 26) Nejde o změnu našeho vzhledu, ani o pravidelnou návštěvu nedělních bohoslužeb. Jde o změnu našeho nitra od níž odvíjejí všechny další změny, které jsou viditelné navenek. Bůh nejprve změní naše rozhodování nebo bibličtější naše chcení a činění. Abych uvedl konkrétní příklad. Sám jsem vyrostl mimo církev před znovuzrozením mi nepřipadalo jako nic špatného používat některé z náboženských pojmů jako určitý druh kletby. Po znovuzrození jsem se tohoto zlovyklu docela rychle zbavil. Ale nešlo to samo od sebe. Z odstupem času vím, že mi Bůh skrze mé svědomí ukazoval, co se mu nelíbí a pomáhal mi tam, kde se mi přes veškerou snahu nedařilo vítězit.

Podívejme se na další ukázkou Boží moudrosti, na Kristovy učedníky. Dvanáct budoucích apoštolů nepatřilo

podle lidského rozumu mezi ideální stoupence a šířitele Kristova učení. Byli k Pánu Ježíši nejbliž, přesto často nechápali ani základní věci. Například v deváté kapitole Lukášova evangelia musel Pán Ježíš učedníky napomenout:

Vydali se na cestu a přišli do jedné samařské vesnice, aby pro něho vše připravili. Ale tam jej nepřijali, protože jeho tvář byla obrácena k Jeruzalému. Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?“ Obrátil se a pokáral je: „Nevíte, jakého jste ducha. Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.“ A šli do jiné vesnice. (Lk 9, 52 – 56)

Nebo jiný příklad:

Přišli do Kafarnaum. Když byl doma, ptal se jich: „O čem jste cestou uvažovali?“ Ale oni mlčeli, neboť cestou se mezi sebou dohadovali, kdo je největší. Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.“ (Marek 9, 33 - 35)

Přesto Bůh ve své moudrosti použil právě těchto dvanáct apoštolů jako nositele evangelia. Podle lidského rozumu by pravděpodobně bylo daleko účinnější angažovat vzdělané a mocné té doby například členy židovské rady nebo římského místodržitele. Bůh ale upřednostnil úplně obyčejné lidi. Proč? Protože v lidské slabosti se může projevit naplno Boží síla. (2 Kor 12,9). Učedníci mohli mít spoustu špatných vlastností, ale měli také jednu, která je činila použitelnými v Božím plánu pro tento svět. Byli ochotni následovat svého Pána.

Uvedl jsem zde čtyři projevy Boží moudrosti a lásky. Kristův příchod na tento svět, Kristův kříž, znovuzrození a následování Pána Ježíše. Pokusím se je nyní vztáhnout na nás, kteří patříme k církvi Kristově. Jsme závislími na našem nebeském Otci podobně jako Pán Ježíš, když se narodil v Betlémě. Přijali jsme Kristův kříž, připojili jsme k záchraně kterou přináší a proto doufáme, že nás Bůh stejně jako Pána Ježíše vzkřísí v poslední den. Při znovuzrození jsme vydali své životy Bohu a jsme ochotni, nechat se jím měnit. Následujeme Pána Ježíše stejně jako jeho učedníci a v naší slabosti se stejně jako v té jejich projevuje Boží moc.

Bůh s námi zde na zemi má určitý záměr. Máme být světlem tomuto světu, které ukazuje všem ostatním cestu k záchraně. Máme být bez pochybování bezúhonnými a ryzími, plnými ovoce spravedlnosti. (Filip 2,10) Proč si Bůh nesestavil jiné společenství své církve složené pouze z mimořádně nadaných, vzdělaných a vlivných lidí? Navíc z takových, kteří dokážou dokonale pochopit jeho plán a mají dostatek vůle a prostředků k tomu, aby dokázali uskutečnit každou jeho část. Taková církev by podle lidského rozumu fungovala o mnoho lépe. Bůh ve své moudrosti rozhodl jinak. Vybral si nás. On každého z nás zná jménem. On zná naše nejtajnější myšlenky, dokonce i ty, které se snažíme skrývat sami před sebou. Zná naše vítězství a zná i naše prohry. Přesto si nás vyvolil. Není to náhoda. Je to projev Jeho moudrosti.

Od lidí v církvi často slyším, že vlastně nemají čím přispět k naplnění Boží vůle na této zemi. Jedni jsou příliš mladí a chybí jim potřebné zkušenosti. Jiní jsou ve středním věku a jsou příliš zaneprázdnění záležitostmi svých životů. Další jsou příliš staří na to, aby mohli jakkoli pomoci. Podle lidské moudrosti opravdu nemohou nic dělat, podle Boží moudrosti je to ale přesně naopak. Dostal se ke mně příběh kazatele, který si marně lámal hlavu jak začít s prací s gangstery a drogově závislími. Ptal se Boha: „Co mám udělat? Jak začít?“ Duch svatý mu přinesl odpověď, ze které se ten kazatel nesmírně zaradoval. Byla jednoduchá? Zněla: „Řekni ano a udělej první krok.“

Na závěr se pokusím zformulovat inzerát. Kristova církev má velkou poptávku po učitelích, kazatelích, prorocích a evangelistech. Hledají se také vedoucí stavebních projektů, hudebníci, kostelníci, kuchaři, číšníci, účetní a technici, kteří mají na starosti internetové stránky a zvuková zařízení. Velice moc také chybí lidé vhodní pro naslouchání druhým a modlitebníci, kteří nesou celé společenství na modlitbách. Bůh od nás ve své moudrosti neočekává nic, co bychom nedokázali zvládnout. Každý z nás dostal určitý vklad. Stejně jako v podobnosti o hřivnách. Naším úkolem je vzít to, co máme a nechat našeho Pána, aby to použil, jak On sám chce. Bůh od nás očekává jednoduchou odpověď: „Pane zde jsem. (Sk 9, 10) Očekává od nás, že řekneme „ano“ a pokusíme se udělat první krok.

Amen